

תת"ע 10782/01/14 - מדינת ישראל נגד זהראן סולטאן

25 יוני 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 10782-01-14 מדינת ישראל נ' סולטאן

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
זהראן סולטאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שולץ

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה בתאריך 17.1.13 בשעה 9:03, נהג ברכב משא בכביש 55, ק"מ 19 לכיוון מזרח, ובעת שהיה הרכב בתנועה השתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו ובית המשפט שמע הראיות.

מטעם התביעה העיד רס"מ צנעני אוריה (להלן: "עד התביעה") אשר ערך והגיש הודעת תשלום קנס (ת/1) ומזכר (ת/2). בהתאם לת/1 ציין העד כי חלף על פני הנאשם מכיוון מזרח למערב והבחין, תוך נסיעה איטית דרך השמשה הקדמית כי הנאשם אוחז את מכשיר הטלפון הנייד בידו הימנית צמוד לאוזנו הימנית.

בת/2 ציין עד התביעה כי לאחר שעצר את הנאשם בצד הדרך, אמר לו הנאשם כי במידה ויירשם לחובתו דו"ח יעזוב את המשאית. העד העיד כי הנאשם נטש את רכבו בעודו מונע והחל להתקדם לכיוון כפר ערבי שבסמוך לאזור עצירתם. עד

עמוד 1

התביעה הוסיף וציין בת/2 כי מכשיר הטלפון בו אחז הנאשם, צלצל ללא הרף והנאשם דיבר באמצעותו חרף טענתו כי לא החזיק במכשיר נייד.

תגובת הנהג בת/1: "אני לא נגעתי בפלאפון זה היה השלט של הטייפ".

הנאשם בחר להעיד וטען כי בעת שהיה בדרכו לעבודתו בקרני שומרון, בנסיעה ממערב למזרח, הבחין בעד התביעה בנסיעה ממזרח למערב. לטענתו, לאחר 4 קילומטר נתבקש על ידי עד התביעה לעצור בצד הדרך.

עת/1 ביקש ממנו שיעצור בצד. הנאשם טען כי אמר לעד התביעה כי אין ברכב טלפון אחר מלבד האחד, המותקן באופן קבוע ברכב וכי כל שעשה היה להחזיק בידו את השלט של הטייפ. לטענתו, איננו משתמש בטלפונים.

הנאשם הגיש פירוט שיחות יוצאות (נ/1).

דין והכרעה

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים הנני מעדיפה את עדות עד התביעה על פני עדותו של הנאשם.

תקנה 28 לתקנות התעבורה קובעת כי :

"(א) נוהג רכב חייב להחזיק בידיו את ההגה או הכידון כל עוד הרכב בתנועה; אולם רשאי הוא להסיר יד אחת מן ההגה או הכידון אם עליו לעשות בה דבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה.

(ב) (1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);

(2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו;

"טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג."

עד התביעה ציין במפורש בת/1 כי הבחין בביצוע העבירה: "הנ"ל נהג ברכב מסוג מסחרי ממערב למזרח, כשהוא אוחז בידו הימנית פלאפון ומצמידו לאוזן ימין. אני חלפתי ממזרח למערב, נסיעה איטית, הבחנתי בו בבירור, ראיתי אותו דרך שמשה קדמית שלי, ושל הרכב המסחרי. ראות מצויינת, מזג אוויר נאה".

הנאשם הגיש פלט פירוט שיחות היוצאות שביצע ממכשיר הטלפון מחברת "אורנג'י" (נ/1). הפלט אינו משקף את מכלול

השיחות שנערכו דרך מכשיר הטלפון שכן אינו מפרט את השיחות הנכנסות אל המכשיר אלא רק את היוצאות ממנו. זאת ועוד, העבירה עצמה איננה עצם הדיבור במכשיר הטלפון, אלא השימוש בו.

לא זו אף זו, הנאשם טען כי פלט השיחות אשר הגיש שייך למכשיר הטלפון אשר באותו הזמן היה קבוע ברכב עליו נהג, אך לאחר בירור התובעת התגלה כי פלט זה אינו שייך לאותו מכשיר קבוע עליו דיבר הנאשם אלא למכשיר אחר שאין לדעת מה הוא.

כאשר נשאל מהו מספר הטלפון של אותו מכשיר אשר היה קבוע ברכב טען כי איננו זוכר מפני שהחברה בה עבד לה שייכת המשאית נסגרה, ורק לאחר מכן נזכר כי מספר הטלפון מסתיים בספרות 57 (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 27-29) ספרות אשר לא תואמות את מספר המנוי (0525675527) המצויין בפלט השיחות היוצאות אשר הגיש הנאשם לבית המשפט:

"ש.אז הפירוט הזה של איזה טלפון זה?"

ת.של הטל' שהיה לי באוטו, בסוף 57

ש.גם לא. זה לא 57 בסוף" (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 30-32).

אינני נותנת אמון בגרסתו של הנאשם כי לא השתמש במכשיר טלפון נייד, וכי לא החזיק באותה העת ברכב טלפון נייד. עד התביעה ציין בת/2 באופן ברור כי: **"בעודי רושם לו את הדוח הפלאפון לא הפסיק לצלצל לאחר שאמר לי כי איננו מחזיק בפלאפון....."**

ובהמשך: **"הנ"ל המשיך לשוחח בפלאפון ועזב את הרכב"**

יתרה מזאת, הנאשם טען בפני בית המשפט כי איננו משתמש בטלפונים וכי הטלפון אותו החזיק בבית המשפט איננו בשימוש על ידו.

ואולם, רק סיים לומר משפט זה, צלצל הטלפון שהיה אצלו באולם בית המשפט:

"ש: איזה מכשיר היה לך שצלצל בזמן שהשוטר עצר אותך?"

ת. שום מכשיר לא צלצל. אני מוכן להישבע. זה טלפון שלא מתקשרים אליו.

ש.לאן יורדת המשאית

-הטלפון מצלצל בעת החקירה באולם בית המשפט-

ש. הנה הטלפון שלך מצלצל כעת

ת.אז לא היה לי טלפונים רק אשתי מתקשרת אליי. אז הטלפון לא היה לי באוטו אני נשבע ביקר לי, הטל' היה מותקן באוטו." (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 15-23).

רגע לפני שצלצל הטלפון נשאל הנאשם איזה מכשיר צלצל באותו היום וזה ענה: **"שום מכשיר לא צלצל. זה טלפון שלא מתקשרים אליו....."** בדיוק כפי שטען בנוגע לפלאפון אותו החזיק בידו באולם בית המשפט.

בהמשך, לאחר שצלצל הטלפון בעת חקירתו באולם בית המשפט, שינה הנאשם גרסתו וטען כי רק אשתו מתקשרת אליו: **" אז לא היו לי טלפונים רק אשתי מתקשרת אליי....."**

הנני מוצאת את עדותו של עד התביעה אמינה, עקבית ומהימנה ולפיכך הנני מעדיפה אותה על פני עדות הנאשם אשר סתר עצמו בדבריו.

סוף דבר

לאחר שבית המשפט הזהיר את עצמו כי עדות יחידה לפניו, הנני מוצאת את הנאשם אשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ד, 25/06/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה ושימוש בטל' שלא באמצעות דיבורית במהלך הנהיגה, בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

לא אחת נפסק כי משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להשפט, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לעונש הקנס המקורי.

משנחשפו בפני בית משפט הרשעותיו הקודמות של הנאשם ובכללן עבירה זהה וכן עבירות חמורות נוספות כגון אי ציות לתמרורים, גרימת ת.ד., נהיגה ברכב לא תקין, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, משקל כולל של הרכב העולה על המותר, אי ציות להוראות שוטר ועוד.

מדובר בעבר מכביד כאשר לחובת הנאשם 99 הרשעות קודמות.

מדובר במי שאינו סר לחוקי התנועה, ושב ומבצע עבירות ללא מורא.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1300 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

עמוד 4

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 13.7.14 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים

וזאת על תנאי למשך 2 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ד, 25/06/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלדעלידיסיגלקדוש